

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lebény, Moson m — Kiadóhivatal: Kispest, Thököly-út 18.

Megjel havonta
Előfizetési ára:
1 évre 2 pengő.
Postafakarékpzt
számla 17.270 sz.

Az egyház funkciója.

„En azért jöttem, hogy életök legyen, és bővülködjenek.”

János 10, 10.

Az egyház teológiája, tanítása, liturgiája, szervezete, közigazgatása mind szükséges és fontos. Mindezekben jó ha világosan látunk, gondolkodunk, cselekszünk. Ha iparkodunk mindezekben mindjobban megközelíteni a keresztyén eszményt. A baj ott kezdődik, amikor az egyház megfelelkezik a legfontosabb funkciójáról, amely reáharamlik abból, hogy az egyház Jézus Krisztusnak teste itt a földön s a keresztyének a Jézus Krisztus földi tagjai. Ez a funkció pedig nem más, mint amit Jézus is legfőbb feladatának tartott ezen a világon: a legnagyobb árt is megfizetni azért, hogy az embereknek életük legyen és bővülködjenek.

Jézus Krisztus nem azért halt meg a keresztfán, hogy egy teológiai tételt igazoljon. Nem azt akarta bebizonyítani, hogy az Isten felkentjének ezen a világon szenvednie kell. Meghalt a keresztfán, mert úgy tudta, hogy az emberiség bűneit csak így lehet kiengesztelni; meg kell fizetni a bűnökért a megfelelő árt; az emberek nyomorultak, szegények, csonka életűek lesznek, ha nincs, aki őket a szenvedésektől, a bűnnek a büntetésétől megváltsa, megszabadítsa.

Az egyház szeret arra a meg lehetős kényelmes álláspontra helyezkedni, hogy Jézus Krisztus a

megváltás munkáját elvégezte, az egyháznak tehát nincsen más feladata a világban, mint hogy ezt az embereknek tanítsa, tudomására hozza. S az egyháztörténelem folyamán a nagy meghasonlások az egyházban nem abból keletkeztek, mintha összevesztek volna azon, hogy miként lehet az emberek életét bővelkedőbbé tenni, hanem azon vitatkoztak, hogy melyik felekezet tanítja tisztábban a Jézus Krisztusra vonatkozó tanokat. A tisztaság is fontos. Azonban nem elég arra hivatkozni, hogy a mi egyházunk tanítása a legigazabb és legtisztább. A döntő kérdés nem ez. A döntő kérdés az, hogy melyik egyház tesz legtöbbet annak érdekében, hogy az emberek és az emberiség élete bővelkedő élet legyen. Olyan élet, amelyben nincsen értelmetlen és fölösleges szenvedés; sem lelki, sem testi szenvedés. Az a döntő szempont, hogy melyik egyház száll legbátrabban szembe azokkal a gátló és romboló akadályokkal, ellenségekkel, amelyek az értelmetlen és fölösleges szenvedéseket okozzák. Az a Krisztus igazi egyháza, amelyik kész a gonosz világtól elszenvedni a megcsúfoltatást, a meggyalázást, a leköpdősést, a megöletést a Krisztussal együtt abból a célból, hogy az élet itt a földön bővelkedő, teljes, kerek élet legyen. Az a Krisztus igazi egyháza, amelyik felveszi a keresztet és meg tagadja önmagát.

Nem keresi a maga hasznát, nem kérkedik, nem irigykedik, nem fualkodik fel, nem örül a hamisságnak, hanem hisz és remél, tűr és szeret.

Az emberiség lelki és gazdasági klímája az utóbbi évtizedekben megváltozott. Az egyháznak ezekre a változásokra megfelelően kell reagálni. Az idők jeleit nem elég csupán megállapítani, s azzal sem érhetjük be, hogy a mai élet-komplexumnak bizonyos vonásait kárhozzatjuk. Különösen nem érheti be azzal, hogy csak ott kárhozzat, ahol a megtorlás veszedelme nem fenyeget. Nem helyezkedhetik az egyház arra az álláspontra, hogy megfelelt a rendeltetésének és kivonta magát az isteni ítélet alól már azzal, hogy másokat megítél, közben maga is ugyanazokat műveli. Ebben a tekintetben a Rómaiakhoz írt levél 2. részének az elején Pál apostol igen alapos leckét ad. A dicsőséget, tisztességet, halhatatlanságot jócselekedetekben való állhatatossággal kell keresnünk, amiként Jézus is széjjel járt jót cselekedve. A hit által való megigazulás tana jó és igaz tan. De Isten és a világ egyaránt várja azokat a megigazult embereket, akik megtermik a Szentléleknek és a hitnek áldott gyümölcsseit.

A böjti időszakban jó lesz mind ezeket elménkben forgatni. A megtérés magában nem elég. Az evangéliom a megtéréshez illő gyümöl-

csöket is követel. A hithez engedelmességnek kell kapcsolódnia. Ha megtanultad a leckédet, akkor eredj el és te is aképpen cselekedjél. Vajjon a vallásosság mostani elhanyaglásának nem az e a legfőbb oka, hogy az egyház teológusai azon vitatkoznak, hogy egyáltalán helyes-e vallásosságról beszélni s más ilyen nyelvészeti bön-gészésekben és bogarászásokban merítik ki tudományos tevékenységüket ahelyett, hogy a lényegre mutatnának rá: a Szentlélek erejével Krisztusban megújult élet követelményeire és kötelességeire. A kereszt teológiája lehet igen szép és minden bizonnyal igaz teológia; azonban ezt a teológiát az életbe kell átültetni, annak erejét a valóságban kell megmutatni. A világ az egyháztól többet vár, mint tiszta tant. Azt várja, hogy a tiszta tant annak megfelelő életben mutassa meg. A hite ne legyen elmélet, hanem legyen szeretetben munkás hit.

Krisztus azt mondja, hogy ő az élet. Ha az egyház Krisztus teste, akkor ebben a testben intenzív életnek kell mutatkoznia. Természetfölötti életnek. Olyan életnek, amilyent a világ nem tud felmutatni. Ez az intenzív élet mágnesként vonná az embereket, ahogyan vonzotta őket Jézus, míg a földön járt. Jézus vonzott és taszított; jel volt sokaknak feltámadására és sokaknak elestére. Ez az egyház funkciója is.

A Misszióegyesület közgyűlése.

A Misszióegyesület február 2-án közgyűlést tartott Budapesten, az egyházegyetem Üllői-uti imatermében dr. Molnár Gyula és Németh Károly elnökllete alatt. A közgyűlésen megjelent D. Kapi Béla püspök is. A „Jövel Szentlélek Úristen...” első versének eléneklése után dr. Molnár Gyula nyitotta meg a köz-

gyűlést. Vitéz dr. Csia Sándor egészségügyi főtanácsos a Református Missziói Szövetség üdvözlését tolmácsolta. Danhauser László titkári jelentésében megemlékezett arról, hogy a nyiregyházi konferencia alkalmával az egyik tanyai összejövetelen mintegy ezer ember sereglött össze. A református kül-

missziói tanfolyamon Enyedi Irma evangélikus leánymisszionárius jelölt is ki-képzésben részesül. Kunos Jenőtől 1943-ban egyetlen híradás érkezett. Rimár Jenő pénztáros terjesztette el az 1943. évi zárszámadást, amelyet Zarándi Attila ellenőr átvizsgált és rendben levőnek talált. A számadás szerint a bevétel 27.703 P 87 fill., a kiadás 26.930 P 44 fill. volt; a maradvány 778 P 43 fillér. Az 1944. évre elfogadott költségvetés 15.020 P szükséglettel szemben 15.663 P 43 fillér fedezettel számol. Drenyovszky János a Missziói Lapok elszámolását terjesztette elő. A lap 2300 példányban jelenik meg; bevétele 4287 P 45 fill., kiadása 3911 P 79 fill., volt; a maradvány 375 P 66 fill. Szelényi Károly, az iratterjesztés vezetője számolt be erről a munkánkról: a bevétel 806 P 55 fill., a kiadás 519 P 27 fill.; a maradvány 287 P 28 fill. Az Egyesület átvette Harmati Béla „Gyermekmissziót!” című füzetének 500 példányát, ezeket ingyen fogja szétküldeni főleg azoknak a gyülekezeteknek, ahol gyermekszövetségi munka folyik vagy ezen munka iránt érdeklődés nyilvánul meg; Harmati Béla 20% engedménnyel bocsátotta rendel-

kezésre a kiadásában megjelent füzetet. A nagytarcsai Tessedik Sámuel népfőiskola jelentését Tóth László igazgató terjesztette elő; a létszám jelenleg 10 ifjú. A közgyűlés a nagytarcsai negyedik tanítói állás szervezésével kapcsolatban úgy határozott, hogy viseli annak az állásnak helyi javadalmát alkotó terhet. A nagytarcsai népfőiskola igazgató-tanácsába az Egyesület részéről beválasztotta dr. Molnár Gyulát, Danhauser Lászlót, dr. Karsay Gyulát, dr. Mády Zoltánt, vitéz Sréter Ferencet és Molnár Bélát; Tóth László mint igazgató-nevelő hivatalból tagja az igazgatótanácsnak. A közgyűlés egyházmegyei missziói titkári megbízást adott Tessényi Kornél fancsali lelkésznek a hegyaljai, Nitschinger János nyug. tanítónak a mosoni és a soproni felső egyházmegyékre. — A közgyűlés után dr. Reök Iván kórházi sebészfordorvos missziói tárgyú előadást, Németh Károly esperes záró írásmagyarazatot tartott. — A közgyűlést megelőzően tanácsülés volt az egyházegyetem székházának tanács-termében. — Ugyanaz nap délelőtt a Baráti Mozgalom tartott értekezletet.

Szerkesztő Ur!

Megtisztelő kérésére készséggel írok a missziói gyermekszövetségi munkáról.

Nincs még egy olyan hálás terület misszió szempontjából, mint az elemi iskolás gyermekcsoport.

Vasárnapisikolás gyermekeim, akiknek mindegyike egyszersmind a Missziói Gyermekszövetség munkása is, soha nem látott buzgósággal hordják pénzüket a missziói perselybe, vásárolják a missziói bélyegeket és ragasztják azokat tagsági jegyeikre. Pontosan számon tartják: mennyire rug már idei adakozásuk összege?!

Adakozás után, imádságban mindig felajánljuk Istennek, a Misszió Egyesületen keresztül, országa építésére a gyűjtött pénzt.

Nem kisebb a lelkesedés a vasárnapisikolai órán. A gyermekek valósággal rimánkodnak, hogy még ők is hadd mondassák el a multvasárnap aranymondást vagy a tanult éneket. Akik az aranymondást tökéletesen tudják, képecskét kapnak.

Évvégén számon vesszük, hogy kinek van legtöbb képecskéje. A versengés igen nagy.

Élmény egy ilyen vasárnapisikolai vagy missziói óra. Gyermekeknek és oktatóknak egyformán felüdülés.

Az így felnőtt gyermekcsereg egyszer tüzön-vízen keresztül diadalra viszi Krisztus ügyét.

Fájdalom, hogy most, amikor legnagyobb lendülettel kellene a misszió szolgálatában sorompóba állni, sok evangélikus gyülekezetben fásultság és közömbösség jelei mutatkoznak.

Mélyen sajnálnók, ha a magyarhoni Evangélikus Egyház Holt-tengerré változna. Ez a beltenger tudvaleg befogadja a Jordán vizét, de kivezető csatornán a víz sehol el nem távozhat belőle. Azért romlott és poshadt a vize. Benne semmiféle élet meg nem marad. A „Holt”-tenger és környéke valóban a halál képét mutatja.

Legyünk mi inkább kristálytisza Balaton vize, amely nemcsak befogadja az áldást, hanem azt tovább is adja. Ezért tiszta és üdefrissességű a Balaton. Ilyen lesz honi Evangélikus Egyházunk is, ha a vett áldást másoknak is közvetíti, ismervén az ígét: „Azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus,

hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodják". (Róma 14, 9.)

Kerületemben több helyről kaptam biztató választ: A gyermekmissziói munkát folytatni kívánják. Több gyülekezetet személyesen is meglátogattam.

Minden jel azt mutatja, hogy ez az idő a népek és egyházak nagy megmérettetésének ideje. Isten szemlét tart a nemzetek és egyházak felett. Amelyik nemzet és egyház reményt nyújt arra, hogy Isten eszköze lesz nagy céljai megvalósítására, az fenn fog maradni,

mégma a politikai helyzetkép pillanatilag kedvezőtlen volna is reá nézve. Amelyik nemzet és egyház viszont nem akar többé eszköz lenni Isten kezében, az elfog tűnni a történelem színpadáról.

Maradtam őszinte tisztelem nyilvánítása mellett

Ósagárdon, 1944 február 18-án.

Harmati Béla

a dunáninneni kerületi missziói gyermekmunka vezetője.

Titkári jelentés.

A mai nyugtalan világban nagyon nehéz összefoglaló külmisziói jelentést adni. Nehéz jelentést adni, mert a háború megnehezíti a missziói területekkel, a misszionáriusokkal való kapcsolat fenntartását. Nehéz, mert a helyzet gyakran változik, vagy sokszor semmi lényeges változás sem történik. Ha mégis nagy vonásokban ismertetni akarjuk az egyház külmisziói szolgálatát, akkor azt három mondatban így foglalhatjuk össze nagy általánosságban:

1. A külmisziói munka akadályai továbbra is növekedtek.

2. A külmiszió a háború ellenére is él.

3. A külmisziói munkát a háború sok helyütt előbbreviszi.

1. Az elmúlt esztendőben a háború által támasztott akadályok csak növekedtek. Mégjobban megnehezül a hazai imádkozó háttér kapcsolata a misszionáriusokkal. A német misszionának a bulgáriai örmény és mohamedán munkák leszámítva semmi kapcsolata sincs a volt nagy afrikai és indiai munkamezőkkel és az ottan élő egyházakkal. Ilyen helyzetben van a dán, finn, francia, norvég és holland misszió is.

Hasonló a helyzet a mi mustármagnyi magyar munkánknál is. Kunos Jenőről és családjáról csak egyszer kaptunk hivatalos értesítést arról, hogy 1943. január 30-án második gyermekük született, ki a szent keresztségben Hófehérke-Rózsika nevet kapta. Növekedtek az akadályok abban a tekintetben is, hogy újra több misszionárius került internáló táborokba. Csak német adatok állanak rendelkezésünkre, de ezekből s megállapítható, hogy 1942. szeptemberi jelentés alapján 339 misszionárius és életfársuk volt már internálva, 262 repatriáltatott, 138 pedig minden munkától

felfüggesztetett. Azóta sajnos ez a szám csak növekedett. A lipcsei misszió szeptemberi körlevelében azt olvassuk, hogy a 24 indiai misszionárius közül 19-et internáltak, most mindössze 5 személy áll a munka helyén. Hogy mit jelent egy magárahagyott fiatal gyülekezet, amely ezer és ezer veszélynek és kísértésnek van kitéve, s mit jelent látni a bennszülötteknek a munkások elbocsátását, anyagi hiányában egyes munkák beszünetését érezni, azt nem nehéz elképzelni. A nehézségekhez kell számítani azt is, hogy a munkamezőkön maradt misszionáriusok felelőssége és munkája az emberhiány következtében sokkal jobban megnövekedik, pihenésre, leváltásra gondolniuk sem lehet. Paul Johanna misszionáriusnő például 1922 óta nem tudott pihenőidőhöz jutni indiai munkájában. A háborúval egyenes arányban nőnek az anyagi gondok is. A háború kíméletlen. Nemcsak abban a tekintetben, hogy a misszionáriusokhoz nehezen jut el a fizetésük, de abban a tekintetben is, hogy nehéz munkával végzett gyümölcseiket lerombolja. Az Alliance Kínai Misszió 3 állomása tavaly teljesen elpusztult, másik két állomását pedig kifosztották. A Liebenzelli misszió kénytelen volt igen sok bennszülött munkását anyagi hiányában elbocsátani. Afrikában az Aranyparton lévő gyülekezetek a kiviteli hiány miatt mind elszegényedtek. Különösen nagy a főmegnyomor Kínában. A testi nyomorral természetesen együtt jár a lelki inség is. Pásztor nélkül maradt nyájuk újra martalékaivá lesznek a pogányságnak. Magyar vonatkozásban is arról számolhatunk be, hogy az akadályok növekedtek. Kunos Jenőtől elmaradtak a felelősséget ébresztő levelek, híradások. Misszióba jelentkezők száma megcsap-

pant. Egy tervbevett bibliai tanfolyamot el kellett halasztani. Népfőiskolánkra kevés a jelentkező és egyesületünknek is le kell mondani arról, hogy lelkészjellegű embert állítsunk be a missziói munkába. Ide kell számítanunk a háború következtében korlátozott papirhiányt is, ami viszont iratterjesztésünk fejlődését bénítja meg.

2. Ezzel szemben mégis hálát kell mondanunk Istennek, hogy a misszió a háború ellenére is él. Csak általánosságban utalunk azokra a kisegítésekre, melyek a missziói területeken oly gyakoriak. Egyik missziói társulat kisegíti a másikat. Valóban itt látni legjobban az segítség útját. Mindig a front küzdelme érteti meg legjobban, hogy egymás embertársai vagyunk. Árván maradt missziói állomásokat nagy áldozatok árán is más missziói társulatok emberei gondozzák. A bennszülöttekben is felébredt a munka- és tehervállalás felelőssége. Egyre nő a lelki éhség is. Mandzsuriaiban például 800 kilométer távolságban meghirdetett bibliai tanfolyamra is sok a jelentkező. Kongóban az úrvacsorázók száma 18.000-ről 40.000-re emelkedett. Nagyon megható a missziói munkások hűsége és kitartása is, mely a legcsekélyebb ellenszolgáltatás vagy igen csekély fizetés mellett is kitart. Csodálatos pl. az afrikai Kényában élő bennszülött presbiterek bizonságtévő ereje. 1942-ben bizonságtévő hetet rendeztek. A gyülekezet több mint 100 tagú csoportja 64 faluba látogatott el és hirdette Isten igéjét. A Liebenzli misszió kínai állomásáról a háború negyedik évében is 614 keresztelezésről értesülünk.

A hazai munkában is hálás szívvel kell tudomásul venni, hogy a missziói felelősség ott él a szívekben. Ezt láthattuk a tavasszal Nyiregyháza rendezett nagy konferenciánkon. Láttuk a zsúfolásig megtöltött templomot, termeiket, tanyai iskolákat. Örökké felejtethetlen marad az a tanyai együttlét, melyre 1000 embernél több vonult fel kocsikon, gyalogosan, hogy Isten igéjét hallhassa. Örömmel kell azt is látni, hogy az adakozási kedv a háború ellenére is szüntelenül meg van. Népfőiskolánk szinte minden adósságát törlesztette és misszionáriusunknak is kiküldhettük az elmúlt esztendőben létfenntartásához szükséges fizetését. Összefoglalva valóban azt mondhatjuk, hála legyen az Úrnak, hogy a misszió még él.

3. Ha azt mondtuk, hogy a háború mély sebeket vág a misszió munkáján,

akkor azt is meg kell látnunk, hogy a háború bizonyos tekintetben előbbre viszi a misszió frontszakaszát. Isten a rosszból is tud jót előhozni. Ezt a következőkben látjuk: Mind több az érdeklődés Kunos Jenő sorsa után. Rendes utazó misszióegyesületi lelkész helyett ketten is vállalták az utazó titkári szerepet. Emelkedik a bevételünk. A finn misszió támogatására 1000 pengőt küldhettünk, Harmati Béla a gyermekmunkáról írt tanulmányos füzetet. Kunos Jenőnek az elmúlt esztendőben 10.000 pengőt küldhettünk ki. A jelentések nagy általánosságban arról számolnak be, hogy a missziói egyházakban hitben és szeretetben mind nagyobb elmélyülés vehető észre, sőt újabb kezdeményező munkák is megindultak. Idehaza is az egyesületek lelki összefogása kezd kialakulni. Az eredményes katonai lelkézi szolgálat és frontszolgálat pedig sok emberhez eljuttatta az örömmünetet, akikhez különben az egyház keze nem ért el. Indiában a Gossner misszió önállósult. Hollandiában a japánok bevonulása után Kagava és barátai vették át az evangéliumi munkák folytatását. Különben is Japán keresztyén egyháza felelősséget vállalt az ellenséges országok keresztyén missziói munkája iránt is. A háború kiterjedése a misszió kiterjedését is elősegíti pl. Kínában. Kína nyugati része teljesen érintetlen volt a háború idejéig, most pedig nagy missziói mozgalmak találhatók itt.

Ha valamikor, úgy ezekben a napokban értjük meg legjobban, hogy állandó összeköttetésben kell állni a belső és külső arcvonalnak. Ma könnyű ezt megérteni minden magyar embernek, mert sok család gondol egy-egy távol küzdő családtagjára. Ha valamikor, ma értheti meg legkönnyebben e világ, hogy ennek a világnak békére van szüksége. Istenel és embertársainkkal kell megbékélni. Ma könnyebben érti meg mindenki azt is, hogy ami az ember előtt szent, azért sokszor áldozatokat kell hozni. Ezekben a napokban a missziói felelősségnek valóban közelebb kell jutni minden szívhez. Mindezek után azt kell mondani: Hű az Isten, aki elhívott, Ő meg is cselekszi azt! A misszió nem a mi munkánk, hanem Istené, amit a mi hűtlenségünk és bűneink ellenére sem hagy porba ejteni. Legyen ezért egyedül néki hála és dicséret.

Danhauser László.

H I R E K

A külmiszió munkaterületeiről. — Mandzsukuóban valamennyi nem-katolikus egyház egyesült. A baptisták és az adventisták is. Ezek elfogadták a gyermekkeresztséget, a vasárnap megünnepelését és az egyházi hivatalt. Tervbe vették közös hitvallás megszövegezését és lelkészképző intézet felállítását. — Jelenleg körülbelül még 550 német miszióegyesületekhez tartozó misszionárius áll szolgálatban a munkamezőkön a gyülekezetekben (a háború előtt a német misszionáriusok száma kereken 10.000 volt). — Abessziniában van a legújabb kletű német misziói munkamező; ott egy felavatott benszült lelkész vezeti a munkát. — Kínából érkezett hírek arról tesznek tanúságot, hogy lelkészek és laikusok hűséggel dolgoznak. A gyülekezetek is helyállnak. — Togo-ban (Afrika) a nehéz gazdasági helyzet ellenére az egyház céljaira olyan nagy összegek folytak be, amilyenre az ottani miszió százesztendő történetében nincsen példa. — Kamerumban (Afrika) egy zsinaton elhatározták, hogy a pogányoktól egyházi és iskolai építkezésre semmiféle támogatást nem fogadnak el, mert meg akarják őrizni teljes függetlenségüket. — Kenya-ból (Afrika) egy misszionárius azt írja hogy az ottani benszült lelkészek és tanítók erős hite őt megszegyeníti. — Indiában megtartották az évenként szokásos biznyságtevő hetet, amelyen laikus egyháztagok egy héten át hirdették pogány honfitársaiknak az evangéliumot. Az egyik kerületben 38.550 keresztyén, a gyónószemélyeknek körülbelül 70%-a, vette ki részét ebből a munkából, amelynek eredményeképpen 350 új falu nyílt meg az evangélium előtt

A Szarvasi Fiókegyesület az elmúlt esztendőben a megszokott és jól bevált keretek között folytatta életét. Minden hónap első hétfőjén megtartottuk a szokásos külmisziói órát, amelyen sorozatos előadások hangzottak el a külmisziói munka kérdéseiről, módszereiről, munkamezőiről. Néhány esetben vetített képes előadás keretében igyekeztünk közelvinni a misziói munka ügyét az érdeklődők szívéhez. Ezek a havi külmisziói órák áldott alkalmak voltak, amelyeken a miszió régi barátai megerősödést, az érdeklődők közül pedig sokan indításokat nyertek arra, hogy szolgáljanak imádsággal és cselekvő, ál-

dozatos szeretettel a miszió szent ügyének. Valamennyi havi összejevetelt közös imádkozással fejeztük be, amikor mindazok, akiket Isten Lelke imádságra indított imádkoztak a misziói munkáért. Pünkösöd II. napján egyesületünk az Árvaház dísztermében misziói tárgyú vallásos ünnepélyt rendezett, amelyre a gyülekezet sok érdeklődő tagja összesereglett. Egyesületünk az egytetemes imahéttel kapcsolatban megrendezte az imahetet, ami újabb áldott alkalom volt arra, hogy a miszió barátainak serege növekedjék. Egyesületünk az 1943. év folyamán 14 új tagot vett fel. Kivált a tagok sorából 4 tag. Tagjaink létszáma tehát: 148. A Missziói Gyermekszövetség elaludt munkájának felébresztésére a legnagyobb reménységünk van, mert 1943. őszén intenzív napszónapi iskolai munka vette kezdetét gyülekezetünk gyermekserege között, ami módot fog nyújtani arra, hogy a gyermekszövetségi munka feléledjen és újra virágozzék. Egyesületünk képviselőjében egyesületünk elnöke részt vett az Országos Missziói Szövetség februári közgyűlésén és ott szóbeli jelentést tett egyesületünk 1942. évi munkásságáról, anyagi helyzetéről. Az 1944. január 22-én megejtett pénztárvizsgálat eredménye szerint egyesületünk 1943. évi bevétele 1353 pengő 57 fillér volt, kiadása pedig 939 pengő és 28 fillér. A kiadás nagyobb tételei: Kunos Jenő misziójára 330.80 P, Misziói Lapokra 298.50 P. Segélyekre 255.06 P. Pénzbeszedőnek 28.20 P. Utiköltségre 24 P. 1943. évi maradványunk 414.29 P. Ebből az összegből az alapszabály szerinti $\frac{2}{3}$ részt beküldjük az országos központnak, helyesebben az országos egyesületnek, az $\frac{1}{3}$ rész pedig egyesületünk szabadrendelkezésére marad vissza az egyesület pénztárában. Jövő évi terveink között a legelső helyen áll a gyermekszövetségi munka újrafelvétele és kiépítése, másfelől a tagok gyűjtése. Reménységünk van, hogy a miszió Ura, aki mindezideig megsegített ebben az előttünk álló esztendőben is megtart és növekedést ad.

Kimutatás. Lapunk egyik olvasója összeállította azoknak a gyülekezeteknek a betűrendes névsorát, amelyekből januári és februári számunk pénztári kimutatása szerint adományok érkeztek be a Misszióegyesülethez. A névsor a következő: Alsógöd, Alsószelei, Alsópör, Aszód, Balatonszárszó, Békés, Bócsa,

Budapest, Cegléd, Celldömölk, Csánk, Csépa, Csorna, Csorvás, Csöngye, Érd, Felpéc, Felsőszeli, Fót Galgaguta, Gomba, Gödöllő, Gömörpanyit, Gyékényes, Gyoma, Győr, Gyórság, Hódmezővásárhely, Homokbödöge, Irsa, Kassa, Kecske-mét, Kemenesmagasi, Keszthely, Kisalag, Kispeszt, Kondoros, Lébény, Levél, Magyarboly, Magyaróvár, Mekényes, Meszlén, Mezőberény, Mezőhegyes, Mezőnagymihály, Miskolc, Nádasd, Nagybánhegyes, Nagybarát, Nagygeresd, Nagykároly, Nagymágócs, Nagyszénás, Nagytarcsa, Nyáregyháza, Nyíregyháza, Orosháza, Oroszlány, Ostffyasszonyfa, Ózd, Ósagárd, Pécs, Pestszentlőrinc, Pitvaros, Pomáz, Puzstamiske, Rajka, Rákoshegy, Rákoskeresztur, Rákosszentmihály, Rozsnyó, Sárszentlőrinc, Sárszentmiklós, Somorja, Sopron, Szák, Szarvas, Székesfehérvár, Szekszárd, Szend, Szentendre, Szolnok, Tápiószéle, Tét, Tiszaföldvár, Tokaj, Tótkeresztúr, Tótkomlós, Ujvidék, Uraiújfalu, Vaja, Vanyarc, Várpalota, Vecsés, Veszprém, Zalaegerszeg, Zalagalsa. Összesen 98 helységnév. Olvasónk megígérte, hogy ezt a névsort időről-időre kiegészíti. Esetleges tévedéseit — ha figyelmünket felhívják rá — helyreigazítjuk. — **Gyermekszövetség** szerepel: Alsópor, Budapest (Baar-Madas), Irsa, Koppány, Mezőhegyes, Nádasd, Nyáregyháza, Pitvaros gyülekezetekből; összesen 8.

Egyházmezei titkár. A Hegyaljai egyházmezeiben Tessényi Kornél fancieseli (Abauj megye) lelkész volt szíves elvállalni Egyesületünk egyházmezei titkári tisztségét.

Római katolikus misszió. Irországból havonként átlag 18 misszionárius

kerül ki a külmisszió munkájába. — A római pápa 80.000 misszionáriust küld a nemkeresztény népekhez.

A **Fébé** Ev. Diakonissza Egyesület elnöksége Saarisalo Abel finn egyetemi tanárnak, aki két hétig vendége lehetett a Fébenek, elutazásakor 2000 P külmissziói adományt nyújtott át a finn egyház palesztinai (mohamedán és zsidó) missziójának a támogatására. Saarisalo Budapestről Románián és Törökországon keresztül Jeruzsálembe vette útját.

A **sajóháza**i evangélicizáció alkalmából „egy munkás házaspár“ 20 P-t küldve Egyesületünk pénztárába ezt írja: „Hozzánk az Úr kegyelme leküldte az Igét s a tévelygő szívekbe ne vinnék szerteszét?“ Pogány testvéreink megtérítésére. — Sajóháza a rozsnyói anyaegyházközösséghez tartozik; 242 evangélikus lélek lakja.

A **kispesti** Diákszövetség januárban külmissziói szeretetvendégséget tartott, amelynek tiszta jövedelme 387 P 15 fillér volt.

A **Protestáns Világszövetség** berlini székházát egy novembervégi bombatámadás teljesen elpusztította. Az utóbbi hatvan év fontos egyháztörténeti adalékai, tudományos művek nagy gyűjteményei odavesztek. A székház úgy beomlott, hogy csak a pincelejárat maradt meg belőle.

A **Magyar Biblia Társulat** tagjainak száma elérte az 5000-et. A Társulat új címe: Budapest, VIII., Vas-utca 2/c. A Társulat Biblia Iskolájának II. féléve március 1-én kezdődik.

Kimutatás

A Magyarországi Evangélikus Misszióegyesület pénztárába 1944. évi január hó 22-től február 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1940—43-ra: Gross János Kistormás 12 (4) P.

1942—43-ra: Dr. Keken András Budapest 4 P
1943-ra: Hári Jánosné Gyopárhalma 1, Tomcsányi Géza Budapest 2, Nyári Erzsébet Kispeszt 1, Nagy Ernő Nyíregyháza 2, Németh Sándor Balatonszemes 7 P.

1943—44-re: Vitális Szilárdné Kispeszt 4, Sopronból: Friedlich Lujza 2, Linberger Frigyes 2 (2), Törzsök Mária Makó 2 (2), Gaál Jolán Kassa 7 (1), Kaiser Károly Monor 4, Evangélikus Nőegylet Léva 3 (3), özv. Rajki Andorné Orosháza

7, Markó Emma Salgótarján 7, Dr. Szalay Károly Budapest 2 (3) P.

1944-re: Budapestről: Dr. Reök Iván 4 (2), Reök Etele 4 (2), Csapos Rezsőné 4 (2), Trenka Tamásné 4 (2), Dr. Tasnády Lajosné 4 (2), Simon Györgyné 4 (2), özv. Taschner Ferencné 4 (2), özv. Vásárhelyi Dezsőné 1 (2), Lorenc Viktorné 1 (1), Köhler Jolán 4 (2), Pohorely Béla 2 (2), Tarcsey Adolf 4 (2), Héger Jenőné 1 (2), Pavlovits Károlyné 3 (2), Petró Zsuzsanna 2 (2), özv. Bezegeh Sámuelné 4 (2), Zenovicz Karolin 4, Ivanovits Sándorné 1 (1), Szalay Lajosné 1 (1), An-

tal Jenő 4 (1), Dr. Hegedűs Istvánná 4 (1), Dr. Mailáth Imréné 4 (2), özv. Both Jánosné 3, Koritsánszky Ottó 4, Zalattay Ottó 3, Gádor András 1, Dr. Scholtz Oszkár 4, Gáncs Aladárné 4, Dr. Nagy Lajos 4, Szauder Klára 4, Pavcsó Rudolf 4, Neustadt István 4, Benyó Vilmos 4, Horusitzky Henrikné 4, Szuhovszky Gyula 4, Dr. Sörös Bálintné 4, Lengváry Júlia 2, Giffing Edén 3, Domiszcz László 1, ponygeloki Roth Lorándné 3, Füzessy István 1, Nyeste Mihályné 3, Kispestről: Mészáros Lászlóné 1 (1), Gulyás Sándorné 4 (2), Motyovszky Pál 4 (2), Kemény Bella 4, Lipták Dezső 4 (2), özv. Salzer Gyuláné 1, Híbl Klára 4, özv. Cseke Gyuláné 4, Enyedi Irma 4, Nyári Erzsébet 1, Hradszky Béláné 1, Bugyi Jánosné 1, özv. Fischer Károlyné 1, özv. Brandtner Pálné 4, Mályusz Tiborné 4 (1), Márkus Pálné Körmenről: Dr. Kovács Sándorné 4 (2), Sárkány Ferenc 1 (2), Sopronból: Dr. Wiczian Dezső 4 (2), Dr. Br. Podmaniczky Pál 4, D. Dr. Pröhle Károly 4, Klausz Karola 4, özv. Benes Emilné 1, Székely Júlia 1, Erdőkürtől: Clementis György 1 (2), Clementis Zoltán 1 (2), Orosházáról: Péterfia Zoltán 4 (2), Unterwöger Jenőné 1 (2), Soós Lajosné 1, Manheim Lászlóné 1, Tompa Józsefné 1, Kinszky Antalné Kerekegyháza 4 (2), Léváról: Czibulka Edit 2 (2), Sokoray Árpádné 1 (2), Faraagó Róza 4, Szabó Istvánné Újmalomok 4 (2), Berocsiczky Károly Pestszentlőrinc 4 (2), Ober Józsefné Pápa 2 (2), Kohánszky Jenő Zalaegerszeg 2 (2), Sághy Jenő Balatonszárszó 4 (2), Jeszszky Gyula Kistarcsa 4, Molnár Gyula Bakonyszombathely 4 (2), Molnár Gyuláné 4, Monoról: Benzing István 2.20, Dr. Kell István 4, Páll Sándor 1, Békéscsabáról: Franciszty Mihály 4 (2), Mekis Ádám 4 (2), Brózik Erzsébet 4, Laukó Pál Soltvadkert 3 (2), Kropitz Károly Balázfás 2 (2), Farkas Sándorné Mátyásföld 4 (2), Losonci egyház 4, Steiner Gyula Rákospalota 4 (2), Reizinger György Lajoskomárom 4 (2), Dr. Meszterházy Ernő Nagygeresd 4 (1), Günther Marianna Mosonmagyaróvár 4 (2), özv. Iszlay Gáborné Orosháza 1 (1), Mohr Gedeon Kassa 1 (1), Szekel András Egyházadengeleg 1 (1), Turcsán Ferenc Soltvadkert 1 (2), Ludván Sándor Celldömök 4, Kellő Gusztáv Szarvas 4, Győrből: Schöpf Károly 4 (2), Heid Kálmáné 1 (2), Bernáth Györgyné 2, Réthy Józsefné 1, Weller Dániel 1, Kovacsics Sándorné 2, özv. Milhoffer Nándorné 1, Gerencsér Zsigmond Mórchida 4 (2), Körösi Józsefné Felsőgalla 2 (2), Szalay Izabella Gyopárosfürdő 1 (1), Csapó István Újmalomok 4 (1), Gerhát Sándor Galgácuta 4 (2), Kontár Júlia Galánta 3, Dr. Farkas Béláné Ercsi 4, Egyházaskozárról: Fuchs János 4, Evang. Egyház 4, Győri János Nagytarcsa 4, Kazány Vilmosné Felsőgöd 2, Lakner Ferencné Miskolc 4, Bogya Géza Aszód 1, Dr. Kiss Ferenc Szeged 4, Bőjtös László Vadosfa 4, Ágner Ádám Újpest 4, Csepregi Sándor Celldömök 4, Meződi Mihály Pápa 1, Hild Sándorné

Kolozsvár 1, Egyházi János Györszemere 1, Dadó Erzsébet Pécs 3, Nagyváti Pálné Nyiregyháza 4, Bonyhádról: Steiner Ödönné 4, Pavlik Ferenc 4, Kiskőrösről: Lányi Irén 2, Dicsa Ferenc 1, Hauptmann Gyula Lébény 1, Petróczy János Alcsút 4, Németh Vilma Pápa 3, Fényes Mihályné Nagytarcsa 1, Verebes Józsefné Főt 4, Lukácsy Dezső Tét 4, Somorjai egyház 1, Nagygyőr Lászlóné Tápiószéle 2, Kolozsvárról: Sziliczky Gyuláné 4, Pusztay Jánosné 1, Wallrabenstein Jakab 4, Murányi Ferencné Orosháza 4, Podhradszky János 1, özv. Kirnbauer Lajosné 2, Róbert Jolán Monor 4, Haerter Ádám Cegléd 4, Romanek Miklósné Esztergom 4, Milán János Csánk 1, Darvas Aladár Tótkeresztúr 4, Solymár András Komádi 3, Szende Miklós Lucfalva 1, München Gyuláné Mezőberény 1, Pítvarosról: Dr. Gubcsó András 4, Récsy Zoltán 1, Horváth Elekné Kisfalud 1, özv. Kuszy Dánielné Rákospesztúr 3, Deák Ödön Nagybánya 4, Huszágh Márta Kassa 3, Győrből: Peljek Mihály 4, Ritter Frigyesné 4, Tejfalu Lászlóné Kispeszt 4, Sopronból: Dr. Urbán Ernőné 4 (2), Petrik Ilona 1, Szlávik Nővérek 4, Solti Lajosné 1, Ferenczy Zoltán Cegléd 4, Fekete Jánosné Gomba 3, Staudt Péter Torza 2, Kelenföldi Erzsébet-kör 3 P.

Offertorium: Mezőberényi 1. ker. egyház 14.22. Budapest—Üllői-úti külm. óra 20.90, Galgácuta 8.52, Szekszárdi missziói est 24, a Tiszai Evangélikus Egyházkerületből: Kolozsvár 20, Nagybánya 20, Székelyföldi missz. 8, Székelyszombor 8, Zselyk 2.62, Balogpádár 2.75, Perjése 2.15, Gömörhosszszó 1.80, Gömörpanyit 2.23, Özörény 0.60, Jolsva 21.76, Jolsvatapolca 1.76, Miglészpatok 2.94, Kúntapolca 3.10, Osgyán 2.20, Rekenyeüjfalu 3.42, Rimaszombat 14.10, Dusa 1.24, Rozsnyó 37.72, Jólész 0.40, Sajógömör 4, Süvete 3, Kisperlász 1, Mikoicsány 1, Tornalja 8.30, Várgede-Feled 4.15, Abaújszántó 4, Arnót 4.10, Diósgyőr 4, Diósgyőrvasgyár 48.56, Eger 10.26, Fancsal 12.54, Hernádvecse 4.75, Kassa I. 60.99, Kassa II. 5.94, Miskolc 18, Özd 20, Sajókaza 9.18, Jákfalva 1, Kúrtityán 1.50, Ormospuszta 2.50, Tállya 3, Újcsanános 3.23, Debrecen 32.67, Délszabolcs 13.10, Kárpátalja 11.14, Kiszvárd 14.50, Olcsva 1.50, Komádi 4.88, Kőlece 20, Nagykaroly 4.10, Nagyvárad 23.78, Nyiregyháza 72.66, Sátoraljaújhely 7.26, Szatmárnémeti 8.26, Szolnok 15, Tokaj 5.82, Újklenóc 10, Ungvár 20, Nagytárkány 3.10, Magyarboly vetítettképes előadás 5.64, Losonc 32.80, Deák-téri hívek 49, Szekszárd missz. est 24 P.

A rendes évi díj 6 P, a pártoló tagoké 3 P. Ebben az összegben a lap előfizetése is benne foglaltatik.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1944. február 22-én.

Csekkzámla: 16.188.

Rimar Jenő
lelkész, pénztáros.
VI., Főti-út 22.